BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. vasario 14 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Žodinis Bendrijos prekių ženklas BIGAB — Absoliutus atmetimo pagrindas — Nesąžiningumo nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktas“

Byloje T-33/11

Peeters Landbouwmachines BV, įsteigta Etene-Lere (Nyderlandai), atstovaujama advokato P. Claassen,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą P. Geroulakos,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

AS Fors MW, įsteigta Sauė (Estija), atstovaujama advokatų M. Nielsen ir J. Hansen,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2010 m. lapkričio 4 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 210/2010-1), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Peeters Landbouwmachines BV* ir *AS Fors MW*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas N. J. Forwood (pranešėjas), teisėjai F. Dehousse ir J. Schwarcz,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2011 m. sausio 24 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2011 m. gegužės 11 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2011 m. balandžio 27 d.,

* Proceso kalba: anglų.

per mėnesį nuo pranešimo apie rašytinės proceso dalies pabaigą negavęs šalių prašymo surengti teismo posėdį ir todėl vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2005 m. kovo 31 d. įstojusi į bylą šalis *AS Fors MW* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo BIGAB.

3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 6, 7 ir 12 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka tokį aprašymą:

— 6 klasė: „Paprastieji metalai ir jų lydiniai; ne elektriniai metaliniai kabeliai ir laidai; kitoms klasėms nepriskirtos metalinės prekės; metalinės talpyklos“;

— 7 klasė: „Mašinos ir staklės, varikliai (ne antžeminėms transporto priemonėms); sankabos ir pavarų grandinės (ne antžeminėms transporto priemonėms); žemės ūkio inventorius (ne rankinis); traukimo įranga; kranai (kėlimo mašinos)“;

— 12 klasė: „transporto priemonės; antžeminės, oro ir vandens transporto priemonės; kabliu pakeliamos priekabos; savivartės priekabos; kroviniams vežti skirtos priekabos; medienai vežti skirtos priekabos“.

4 2005 m. lapkričio 7 d. prekių ženklo paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 45/2005 ir 2006 m. kovo 20 d. prekių ženklas BIGAB įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas, kurio numeris 4363842.

5 2007 m. rugsėjo 6 d. ieškovė *Peeters Landbouwmachines BV* pateikė VRDT prašymą pripažinti šio prekių ženklo registraciją negaliojančia visoms prekėms, kurioms jis buvo įregistruotas. Grindžiant šį prašymą nurodyti Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktas), Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies c punkte (dabar Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punktas), skaitomame kartu su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi (dabar Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalis), ir Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies b punktas), skaitomame kartu su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 3 dalimi (dabar Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 3 dalis), numatyti negaliojimo pagrindai.

6 Iš esmės ieškovė įstojusią į bylą šalį kaltina nesąžiningumu paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentu. Iš tikrųjų įstojusi į bylą šalis šia registracijos paraiška siekė vienintelio tikslo – sukliudyti ieškovei toliau prekiauti prekių ženklu BIGA žymima žemės ūkio įranga, nors ieškovės teisė į šį prekių ženklą buvo ankstesnė.

7 2009 m. gruodžio 4 d. Anuliavimo skyrius prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia atmetė.

8 2010 m. vasario 2 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

9 2010 m. lapkričio 4 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė iš esmės remdamasi šiais pagrindais:

— Reglamentu Nr. 207/2009 nustatytas teisės režimas grindžiamas „pirmojo pareiškėjo“ principu, suprantamu taip, kad Bendrijos prekių ženklo nuosavybė įgyjama ne dėl ankstesnio naudojimo, bet dėl ankstesnės registracijos,

— viena iš šios taisyklės išraiškų numatyta Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte, pagal kurį Bendrijos prekių ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu paduodamas tokio prekių ženklo registracijos paraišką jo savininkas buvo nesąžiningas, o nesąžiningumas pagal šią nuostatą reiškia „priimtino komercinio elgesio kriterijų neatitinkančią nesąžiningą praktiką“,

— ieškovė neįrodė, kad įstojusi į bylą šalis elgėsi nesąžiningai,

— iš tikrųjų prekių ženklas BIGAB naudojamas nuo 1991 m. Pirmiausia jį naudojo dabartinės šio prekių ženklo savininkės pirmtakė, vėliau – pati dabartinė savininkė, t. y. įstojusi į bylą šalis, o ieškovė žymenį BIGA ėmė naudoti tik 1996 m.,

— prie šios aplinkybės paminėtina, kad ginčijamas žymuo atsirado iš bendrovės pavadinimo, kuris vėliau tapo įstojusios į bylą šalies pavadinimu, t. y. *Blidsberg Investment Group BIG AB*,

— todėl įstojusi į bylą šalis galėjo prašyti įregistruoti šį prekių ženklą kaip Bendrijos prekių ženklą, kad sustiprintų jo apsaugą Europos lygmeniu; tokią pačią galimybę turėjo ir ieškovė, tačiau ji nesiėmė veiksmų, kad žymuo BIGA būtų įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas, nors ji šį žymenį naudojo nuo 1996 m.,

— šių išvadų nepaneigia 2009 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, Rink. p. I-4893), nes pagrindinis ir išankstinis įstojusios į bylą šalies siekis buvo apsaugoti jai prekių ženklu suteikiamas teises Europos lygmeniu, o ne sukliudyti ieškovei naudoti prekių ženklą BIGA; šį siekį parodo tai, kad ginčijamą prekių ženklą prieš tai, kai kreipėsi dėl jo registracijos kaip Bendrijos prekių ženklo, įstojusi į bylą šalis naudojo įvairiose Europos Sąjungos šalyse,

— šiuo klausimu nesvarbi aplinkybė, kad įstojusi į bylą šalis žinojo ar bent jau turėjo žinoti, kad pateikiant registracijos paraišką ieškovė naudojo žymenį BIGA ir kad ieškovė galėjo ar ne pagal 2005 m. vasario 25 d. Hagoje pasirašytos Beniliukso konvencijos dėl intelektinės nuosavybės (prekių ženklai ir dizainas) 2.4 straipsnio 1 dalies f punktą reikalauti tam tikros neregistruoto prekių ženklo BIGA teisinės apsaugos, nes įrodyta, kad bet kuriuo atveju įstojusios į bylą šalies teisė buvo ankstesnė.

Šalių reikalavimai

10 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nurodyti VRDT panaikinti prašyme pripažinti registraciją negaliojančia nurodyto Bendrijos prekių ženklo registraciją, o nepatenkinus šio reikalavimo – panaikinti šią registraciją, kiek ji susijusi su 7 klasės prekėmis,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

11 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pirmą kartą Bendrajame Teisme pateiktų įrodymų priimtinumo

12 VRDT ginčija, kad įrodymai, kuriuos ieškovė pirmą kartą pateikė Bendrajame Teisme, yra priimtini. Tai ieškinio 19 ir 20 priedai, kuriuose atitinkamai pateiktos iš įstojusios į bylą šalies interneto svetainės paimtų puslapių kopijos ir įvairios puslapių, rastų pasitelkiant paieškos sistemą, ištraukos, susijusios su prekių ženklais BIFA, FARMA ir NIAB.

13 Šiuo klausimu primintina, kad Bendrajame Teisme nagrinėjamas ieškinys yra susijęs su Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo priežiūra, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį, ir nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo ginčijamo akto teisėtumą reikia vertinti pagal akto priėmimo dieną buvusias faktines ir teisines aplinkybes. Todėl pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrojo Teismo kompetencija nėra peržiūrėti faktines aplinkybes pagal pirmą kartą jame pateiktus įrodymus. Tokių įrodymų priėmimas prieštarautų Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135 straipsnio 4 daliai, pagal kurią šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyko (2009 m. lapkričio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Frag Comercio Internacional prieš VRDT – Tinkerbell Modas (GREEN by missako)*, T-162/08, neskelbiamo Rinkinyje, 17 punktas).

14 Iš to matyti: kadangi ginčijami dokumentai pirmą kartą pateikti Bendrajame Teisme, juos reikia pripažinti nepriimtinais.

Dėl esmės

15 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi vieninteliu ieškinio pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu. Jos teigimu, Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, nes nepadarė išvados, kad kai pateikė VRDT paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą kaip Bendrijos prekių ženklą, įstojusi į bylą šalis buvo nesąžininga.

16 Kaip ginčijamo sprendimo 20 punkte teisingai nurodė Apeliacinė taryba, Bendrijos prekių ženklo registracijos sistema grindžiama Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalyje įtvirtintu „pirmojo pareiškėjo“ principu. Pagal šį principą žymuo gali būti įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas tik tuo atveju, kai tam nesudaro kliūties ankstesnis prekių ženklas, nesvarbu, ar tai būtų Bendrijos prekių ženklas, ar valstybėje narėje arba Beniliukso intelektinės nuosavybės tarnyboje įregistruotas prekių ženklas, ar pagal valstybėje narėje arba Sąjungoje galiojančius tarptautinius susitarimus įregistruotas prekių ženklas. Tačiau, nepaneigiant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies taikymo galimybės, vien aplinkybė, kad neregistruotą prekių ženklą naudoja trečiasis asmuo, nesudaro kliūties tapačioms ar panašioms prekėms arba paslaugoms tapatų ar panašų prekių ženklą įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą.

17 Šis principas sukonkretintas pirmiausia Reglamento Nr. 2009/207 52 straipsnio 1 dalies b punkte, pagal kurį padavus prašymą VRDT arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje Bendrijos prekių ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu pareiškėjas buvo nesąžiningas paduodamas prekių ženklo paraišką. Būtent pripažinti registraciją negaliojančia prašantis ir šiuo pagrindu ketinantis remtis asmuo privalo įrodyti aplinkybes, leidžiančias padaryti išvadą, kad Bendrijos prekių ženklo savininkas buvo nesąžiningas, kai pateikė šio prekių ženklo registracijos paraišką.

18 Teisingumo Teismas pateikė įvairių patikslinimų dėl to, kaip aiškinti Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte minimą nesąžiningumo sąvoką (pagal analogiją žr. šio sprendimo 9 punkte minėtą Sprendimą *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*). Jis taip pat nurodė, kad pagal šią nuostatą pareiškėjo nesąžiningumą reikia vertinti bendrai, atsižvelgiant į visus nagrinėjamam atvejui svarbius veiksnius, be kita ko, į:

— tai, kad pareiškėjas žino ar turi žinoti, jog trečiasis asmuo bent vienoje valstybėje narėje tapačiai ar panašiai prekei naudoja tapatų ar panašų žymenį, kurį galima supainioti su prašomu įregistruoti žymeniu,

— pareiškėjo siekį užkirsti kelią šiam trečiajam asmeniui toliau naudoti šį žymenį,

— trečiojo asmens žymens ir prašomo įregistruoti žymens teisinės apsaugos laipsnį.

19 Šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 44 punkte Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad siekis užkirsti kelią prekės pardavimui gali tam tikromis aplinkybėmis liudyti apie pareiškėjo nesąžiningumą. Taip yra, be kita ko, tuo atveju, kai vėliau paaiškėja, jog pareiškėjas įregistravo žymenį kaip Bendrijos prekių ženklą neketindamas jo naudoti, o tik siekdamas užkirsti kelią trečiajam asmeniui patekti į rinką.

20 Atsižvelgiant į tai, kaip ginčijamo sprendimo 30 punkte teisingai pabrėžė Apeliacinė taryba, iš šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* pateiktos formuluotės matyti, kad trys šio sprendimo 18 punkte išvardyti veiksniai yra tik aplinkybių, į kurias gali būti atsižvelgta siekiant nustatyti, ar prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo buvo nesąžiningas, kai pateikė paraišką, pavyzdžiai.

21 Todėl reikia laikyti, kad atliekant bendrą analizę pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą gali būti atsižvelgta ir į ginčijamo žymens kilmę bei jo naudojimą jį sukūrus, taip pat – komercinę logiką, kuria vadovautasi pateikiant šio žymens registracijos kaip Bendrijos prekių ženklo paraišką.

22 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad ginčijamas prekių ženklas naudojamas nuo 1991 m. Pirmiausia jį naudojo *Blidsberg Investment Group BIG AB* – prekių ženklas BIGAB sudarytas iš jos inicialų, – o vėliau, nuo 1999 m., – įstojusi į bylą šalis, kai įgijo į šį prekių ženklą visas su juo susijusias teises. Savo ruožtu ieškovė prekių ženklą BIGA ėmė naudoti tik 1996 m. Be to, šis prekių ženklas paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo dieną nebuvo įregistruotas nei Europoje, nei Beniliukse, nei nacionaliniu lygmeniu. Iš šių aplinkybių matyti, kad įstojusi į bylą šalis ginčijamo žymens nesukūrė ir nenaudojo sąmoningai siekdama, kad šis žymuo būtų painiojamas su esančiu žymeniu ir tokiu būdu nesąžiningai konkuruoti su pastarojo žymens savininku.

23 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, komerciniu požiūriu suprantamas įstojusios į bylą šalies siekis išplėsti ginčijamo prekių ženklo apsaugą prašant jį įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą. Iš tiesų iki registracijos paraiškos pateikimo dienos įstojusi į bylą šalis gavo pajamų, susijusių su prekių ženklu BIGAB žymimomis prekėmis, vis daugiau valstybių narių. Kaip ginčijamo sprendimo 32 punkte teisingai nurodė Apeliacinė taryba, šios aplinkybės sudaro galimą akstiną, pateisinantį Bendrijos prekių ženklo registracijos paraiškos pateikimą.

24 Taip pat įstojusios į bylą šalies negalima kaltinti tuo, kad ji prašė įregistruoti ginčijamą prekių ženklą neketindama jo naudoti, o tik siekdama užkirsti kelią trečiajam asmeniui patekti į rinką, nes šiuo prekių ženklu žymimomis prekėmis nuo minėtos registracijos dienos buvo prekiaujama įvairiose Sąjungos dalyse.

25 Šiuo klausimu svarbu pabrėžti, kad iš principo įmonė gali teisėtai prašyti įregistruoti prekių ženklą ne tik prekių ir paslaugų rūšims, kuriomis ji prekiauja paraiškos pateikimo dieną, bet ir kitoms prekių ir paslaugų rūšims, kuriomis ketina prekiauti ateityje.

26 Nagrinėjamu atveju neįrodyta, kad paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą tiek, kiek joje nurodytos 7 klasei priklausančios prekės, pirmiausia kranai, pateikta dirbtinai ir komerciniu požiūriu įstojusiai į bylą šaliai buvo nelogiška ją pateikti. Šią aplinkybę dar labiau patvirtina tai, kad neginčijama, jog įstojusi į bylą šalis prekiavo šiai klasei priklausančiomis prekėmis, nors jos ir buvo žymimos kitu prekių ženklu. Todėl remiantis vien aplinkybe, kad registracijos paraiškoje nurodytos šios klasės prekės, nors šiai klasei priklauso ir ieškovės parduodamos prekės, negalima įrodyti, kad šią paraišką įstojusi į bylą šalis grindė vien siekiu sukliudyti ieškovei toliau naudoti prekių ženklą BIGA.

27 Be to, aplinkybė, jog pareiškėjas žino ar turi žinoti, kad trečiasis asmuo bent vienoje valstybėje narėje ilgą laiką tapačioms ar panašioms prekėms naudoja tapatų ar panašų žymenį, kurį galima supainioti su prašomu įregistruoti žymeniu, savaime nėra pakankama įrodyti pareiškėjo nesąžiningumą (šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 40 punktas). Todėl negalima atmesti, kad kai keli gamintojai rinkoje tapačioms ar panašioms prekėms naudoja tapačius ar panašius žymenis, kuriuos galima supainioti su prašomu įregistruoti žymeniu, pareiškėjas šio žymens įregistravimu siekia teisėto tikslo (šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 48 punktas). Kaip nurodo įstojusi į bylą šalis, taip gali būti tuo atveju, kai pateikdamas registracijos paraišką pareiškėjas žino, kad trečioji įmonė naudoja prašomą įregistruoti prekių ženklą sudaryti savo klientams įspūdį, kad ji oficialiai platina šiuo prekių ženklu žymimas prekes, nors nėra gavusi tam leidimo.

28 Dėl kaltinimo, susijusio su nenuoseklumu, kuris, įstojusios į bylą šalies nuomone, susidaro dėl to, kad ginčijamą prekių ženklą stengiamasi apsaugoti kaip Bendrijos prekių ženklą, bet to nesiekiama kitų dviejų jai priklausančių FARMA ir NIAB prekių ženklų atžvilgiu, pabrėžtina, kad net jeigu šis kaltinimas būtų priimtinas, nors pirmą kartą pateiktas Bendrajame Teisme, jam nebūtų pritarta. Iš tiesų Reglamento Nr. 207/2009 5 straipsnyje numačius, kad Bendrijos prekių ženklų savininkai gali būti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, sukurta paprasta galimybė įregistruoti, kurią vertina prekių ženklo savininkas. Iš to matyti, kad prekių ženklo paraišką pateikusio asmens sąžiningumas negali būti ginčijamas remiantis vien aplinkybe, kad šis asmuo yra kitų prekių ženklų savininkas ir kad jis nesiėmė veiksmų jų įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklų.

29 Galimas įstojusios į bylą šalies nesąžiningumas taip pat neįrodytas remiantis vien aplinkybe, kad ji atsisakė įregistruoti prekių ženklą BIGAB kaip Beniliukso prekių ženklą, nes pasirinkimas, ar prekių ženklą apsaugoti nacionaliniu, Beniliukso arba Bendrijos lygmeniu, priklauso tik nuo jo savininko komercinės strategijos, todėl nei VRDT, nei Bendrasis Teismas negali kištis į tokį vertinimą.

30 Taip pat pridurtina, kad vertinant prekių ženklo paraišką pateikusio asmens nesąžiningumo buvimą galima atsižvelgti į žymens žinomumo laipsnį paraiškos, pateiktos siekiant įregistruoti jį kaip Bendrijos prekių ženklą, pateikimo momentu. Toks žinomumo laipsnis kaip tik galėtų pateisinti pareiškėjo suinteresuotumą užtikrinti savo žymeniui platesnę teisinę apsaugą (šio sprendimo 9 punkte minėto Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 51 ir 52 punktai).

31 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad registracijos paraiškos pateikimo dieną ginčijamas prekių ženklas jau buvo naudojamas maždaug keturiolika metų. Be to, kaip ginčijamo sprendimo 32 punkte nurodė Apeliacinė taryba, šis prekių ženklas paplito Europoje prieš jį įregistruojant kaip Bendrijos prekių

ženklą. Dėl šio paplitimo minėtas prekių ženklas pasidarė labiau žinomas, o tai patvirtina, kad įstojusi į bylą šalis turėjo teisėtą komercinį interesą užtikrinti platesnę šio prekių ženklo apsaugą, taigi nebuvo nesąžininga, kai pateikė registracijos paraišką.

32 Šiomis aplinkybėmis nesvarbu, ar ieškovės parduodamos prekių ženklu BIGA žymimos prekės yra panašios arba tapačios įstojusios į bylą šalies parduodamoms prekėms, žymimoms ginčijamu prekių ženklu, nes bet kuriuo atveju neįrodyta, kad vienintelis registracijos tikslas – sukliudyti ieškovei toliau naudoti prekių ženklą BIGA.

33 Be to, aplinkybė, kad praėjus kelioms savaitėms po to, kai buvo įregistruotas ginčijamas prekių ženklas, įstojusi į bylą šalis pareikalavo, kad ieškovė ir kita įmonė nustotų savo komercinėje veikloje naudoti žymenį BIGA, neparodo nesąžiningumo, nes toks prašymas susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnyje nurodytomis prerogatyvomis, susijusiomis su prekių ženklo, kaip Bendrijos prekių ženklo, registracija.

34 Dėl ieškovės argumento, grindžiamo tuo, kad žymenį BIGA ji naudojo Beniliukso šalyse prieš ginčijamo prekių ženklo naudojimą šioje teritorijoje, pabrėžtina, kad jis negali paneigti įstojusios į bylą šalies sąžiningumo pateikiant registracijos paraišką prezumpcijos. Iš tiesų, net jeigu ši aplinkybė būtų įrodyta, ji nepaneigtų konstatuoto fakto, kad ginčijamas prekių ženklas buvo sukurtas ir naudojamas komercinėje veikloje prieš ieškovės prekių ženklą. Galiausiai, kaip ginčijamo sprendimo 26 punkte nurodė Apeliacinė taryba, ieškovei iš principo nebuvo kliūčių prekių ženklą BIGA įregistruoti nacionaliniu, Beniliukso ar Bendrijos lygmeniu; taip įregistruodama ji galėjo apsisaugoti, kad ginčijamas prekių ženklas nebūtų įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas.

35 Galiausiai kaltinimui, kad Apeliacinė taryba padarė klaidą, kai rėmėsi Reglamento Nr. 207/2009 12 straipsnyje daroma nuoroda į „sąžiningai pramonės ir komercinės veiklos praktikai neprieštaraujantį naudojimą“ tam, kad apibrėžtų nesąžiningumą, kaip jis suprantamas pagal šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punktą, negalima pritarti.

36 Iš tiesų šių dviejų nuostatų objektas skiriasi. Viena jų susijusi su trečiojo asmens elgesiu prekių ženklo savininko atžvilgiu, o kita – su paties savininko elgesiu pateikiant paraišką įregistruoti prekių ženklą kaip Bendrijos prekių ženklą. Vis dėlto atlikusi tokį palyginimą Apeliacinė taryba nepadarė jokios klaidos, nes jį pateisina tai, kad šių dviejų nuostatų tikslas – bausti už komerciniu požiūriu nesąžiningą elgesį.

37 Bet kuriuo atveju Apeliacinė taryba šį palyginimą atliko ne tik tam, kad išaiškintų nesąžiningumo sąvoką Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnyje vartojama prasme. Kaip matyti iš šio sprendimo 22–34 punktų, ji, priešingai, nei teigiama, tinkamai pritaikė aiškinimo principus, kuriuos Teisingumo Teismas šiuo klausimu nustatė savo Sprendime *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, minimame šio sprendimo 9 punkte.

38 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo 33 punkte Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad net jeigu įstojusi į bylą šalis žinojo arba turėjo žinoti, kad ieškovė naudoja žymenį BIGA prekiaudama vertikaliomis maisto produktų maišyklėmis, prašydama įregistruoti ginčijamą prekių ženklą ji nesielgė nesąžiningai.

39 Todėl vienintelį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, o kartu reikia atmesti ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

41 Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Peeters Landbouwmachines BV* bylinėjimosi išlaidas.

Forwood Dehousse Schwarcz

Paskelbta 2012 m. vasario 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.